Dosarul nr. 1-3049/2022

S E N T I N Ţ A
În numele Legii

15 ianuarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei judecătorul - Petru Păun
Grefieri - Olga Ceban, Alexandra Bargan
Cu participarea:
Procurorului - Cristina Novac
Avocaților - Liliana Panuș, Ludmila Zadorojnîi, Gheorghe Ursu
Inculpatului - Ilie Popa
În lipsa:
Părții vătămate - Ivan Zolchin
Inculpatului - Vasile Apostol (*care a fost anunțat în căutare*)

examinând în şedinţa de judecată publică cauza penală parvenită la 24.11.2022 privind învinuirea lui

Apostol Vasile, *născut la* *****, originar din r-nul ***** viza de domiciliu în *****, cetățean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, celibatar, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, fără grade de invaliditate, anterior condamnat prin:

- *Sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 01.04.2021, în baza art. 187 alin.(2) lit. b), e), f), art. 187 alin.(2) lit. b), e), f), art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod Penal, stabilindu-i conform art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, o pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare, fără amendă. S-a suspendat condiționat, conform art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată, fixându-i un termen de probă de 3 (trei) ani (f.d.150-156);* și a lui

Popa Ilie ***** *născut la* ***** originar din mun. Chișinău, viza de domiciliu în r-nul Strășeni, s. Căpriana, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, neangajat în câmpul muncii, celibatar, fără persoane la întreținere, nesupus militar, studii medii, fără grade de invaliditate, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și d) din Codul Penal, cu respectarea procedurii de citare legală executată.

Procurorul Novac Cristina, a pledat pentru încetarea procesului penal în privința lui Popa Ilie, în legătură cu faptul că s-a împăcat cu partea vătămată. A mai pledat pentru recunoașterea vinovăției inculpatului Apostol Vasile și stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată a solicitat încasarea din contul inculpatului Apostol Vasile în beneficiul părții vătămate a prejudiciului în mărime de 15 000 de lei.

Apărătorul inculpatului Popa Ilie – Ursu Gheorghe, a solicitat încetarea procesului penal în privința lui Popa Ilie, în legătură cu faptul că s-a împăcat cu partea vătămată.

Apărătorul inculpatului Apostol Vasile – Ludmila Zadorojnîi, a solicitat emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Apostol Vasile.

Analizând materialele dosarului și probele cercetate în ședință, instanța de judecată –

a c o n s t a t a t:

1. **Apostol Vasile**, în intervalul de timp de la 28.09.2022 până la 29.09.2022, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu cet. Popa Ilie ***** a sustras pe ascuns automobilul, care nu era funcțional, de model „CHRYSLER 300 M" de culoare neagră, cu numere de înmatriculare NUX 034, în valoare de 60000 lei, care aparținea cet. Zolchin Ivan, care era parcat pe str. Ceucari, 12, mun. Chișinău, după care, cu bunul sustras au plecat într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate Zolchin Ivan un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 60000 lei.
2. **Popa Ilie** ***** în intervalul de timp de la 28.09.2022 până la 29.09.2022, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu cet. Apostol Vasile, a sustras pe ascuns automobilul, care nu era funcțional, de model „CHRYSLER 300 M" de culoare neagră, cu numere de înmatriculare NUX 034, în valoare de 60000 lei, care aparținea cet. Zolchin Ivan, care era parcat pe str. Ceucari, 12, mun. Chișinău, după care, cu bunul sustras au plecat într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate Zolchin Ivan un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 60000 lei.
3. **Fiind audiat în ședința de judecată în calitate de inculpat – Popa Ilie** ***** a comunicat că fapta incriminată îi este clară, și își recunoaște vina. În acest sens invocând că, aproximativ în anul 2022, împreună cu Apostol Vasile, au sustras un automobil parcat pe strada Iazului, mun. Chișinău. Automobilul era de model Chrysler 300A, de culoare verde închis. Observând că vehiculul era descuiat și că cheile se aflau în interior, el a deschis portiera, după care Apostol Vasile s-a urcat la volanul automobilului sustras, iar el l-a urmat cu automobilul său personal. Ulterior, cei doi s-au deplasat pe strada Criuleni 45A din municipiul Chișinău, în ograda bunicii sale, unde automobilul a fost dezmembrat integral de către aceștia. Caroseria a fost transportată prin tractare pe strada Podgorenilor și predată la un punct de colectare a metalului uzat, iar celelalte componente ale automobilului au rămas în ograda menționată, unde se află și în prezent. În urma valorificării caroseriei, el a obținut suma de 4 000 de lei. Acesta a precizat că nu poate indica cui i-a aparținut inițiativa comiterii faptei. Ulterior, el s-a întâlnit cu partea vătămată,

purtând discuții în vederea împăcării. La moment, între ei a fost încheiat un acord de împăcare. Partea vătămată a solicitat despăgubiri în cuantum de 60 000 de lei, din care el a achitat suma de 1 500 de euro, iar Apostol Vasile urma să achite suma de 1 500 de euro. Suplimentar a solicitat încetarea procesului penal în privința sa în legătură cu împăcarea cu partea vătămată. Acesta a menționat că anterior nu a fost judecat și nu a mai beneficiat de împăcări în alte cauze penale. Totodată, a declarat că regretă fapta comisă și se căiește de cele săvârșite.

4. **În ședința de judecată inculpatul Apostol Vasile,** nu s-a prezentat și în conformitate cu art. 321 alin. (2) pct. 1) din CPP, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului. Totodată, acesta fiind anunțat în căutare a fost pornit dosarul de căutare nr. 2023020549 din 19.12.2023 (f.d.188).
5. În conformitate cu art. 368 din CPP, în cadrul ședinței de judecată, la cererea procurorului s-a dat citire declarațiilor inculpatului **Apostol Vasile** făcute la faza de urmărire penală la etapa audierii în calitate de învinuit și bănuit, unde ultimul folosindu-se de drepturile sale procesuale, a refuzat de a face careva declarații (f.d. 99, 103-104).
6. **În ședința de judecată vina inculpaților a fost dovedită și prin următoarele mijloace de probă cercetate în ședința de judecată**.
7. Astfel**, fiind audiat în ședința de judecată în calitate de martor – Andronic Nicolai Eugeniu**, a declarat că nu îi cunoaște personal pe Apostol Vasile și pe Popa Ilie, însă admite că i-ar putea recunoaște vizual. Totodată, menționează că îl recunoaște vizual pe inculpatul Popa Ilie, prezent în sala de judecată. Astfel a invocat că, aproximativ în vara anului 2022, activa în cadrul întreprinderii „Metalica Grup", situată pe strada Podgorenilor nr. 91A, în funcția de depozitar la punctul de colectare a metalului uzat. În jurul orei 14:15, două persoane de sex masculin s-au apropiat cu o caroserie de automobil, montată pe roți, în scopul predării acesteia la metal uzat. El a cântărit caroseria și a achitat contravaloarea acesteia, fără a putea identifica marca automobilului din care provenea. Suma achitată a fost de aproximativ 4 000 de lei. A mai menționat că printre cele două persoane se afla inculpatul Popa Ilie, prezent în sala de judecată, iar cealaltă persoană avea o vârstă aproximativ similară cu cea a inculpatului. Acesta nu își amintește dacă persoanele respective au fost identificate la acel moment și nici dacă a fost întocmit un act de achiziție. A mai comunicat că, la momentul sosirii organelor de poliție, caroseria fusese deja transportată la Rîbnița. Ulterior, la solicitarea poliției, el a pus la dispoziție înregistrările video obținute de la camerele de supraveghere ale vecinilor, întrucât unitatea la care activa nu dispunea de camere funcționale. Totodată a declarat că a vizualizat personal respectivele înregistrări video și le-a transmis organelor de poliție. A mai precizat că, din cauza stării caroseriei, aceasta nu putea fi identificată ca aparținând unui anumit model de automobil, întrucât nu avea uși, capotă sau alte elemente distinctive, iar codul VIN lipsea.
8. **La fel, vinovăția inculpaților se mai dovedește și prin materialele cauzei cercetate în ședința de judecată și anume**:

- ***procesul-verbal de ridicare din 17.10.2022***, acțiune procesuală în cadrul căreia de la Andronic Nicolai- depozitar la SRL „Metalica Grup" a fost ridicat un CD de model CD-R pe care sunt înregistrate două fișiere video (f.d. 19);
- ***CD de model CD-R*** pe care sunt înregistrate două fișiere video, ridicate de la Andronic Nicolai (f.d. 20);
- ***procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video din data de 18.10.2022***, în urma căruia s-a constatat că, la examinarea fișierelor video cu denumirea

0020a8d8ee46e2ab924add5368fdfe0
ecd8ddc92f679d2ble0f23e59273aeed58ce2c_6fcbl4c9adldd0b și
002171cfalId4c6941475b3653
5c887c61d570382bdf0361Ic4ed79f5352f2506fc_5ad9384caa3634db, se observă că înregistrarea video se efectuează cu un dispozitiv care are ca obiect al înregistrării ecranul unui calculator pe care se vizualizează înregistrarea unui fișier video în care se observă pe partea dreaptă de sus inscripția când a avut loc efectuarea înregistrării video „04.10.2022" precum și timpul în care acesta a fost efectuată „12.34 min.," camera are drept vizor de înregistrare punctul de colectare a metalelor pe str. Podgorenilor 91 A. Astfel pornind înregistrările video se observă următoarele circumstanțe că pe teritoriul punctului de colectare a metalelor intră trei persoane de genul masculin vârstă aproximativ 20-30 de ani, corpolență sportivă (care în urma acțiunilor de urmărire penală s-a stabilit că sunt Popa Ilie Dumitru d.n. ***** Apostol Vasile d.n. ***** și o persoană neidentificată la moment de urmărire penală) aceștia împing caroseria unui automobil dezasamblat de culoare întunecată, care se deplasează pe roțile sale pe teritoriu și anume spre cântar, după ce au cântărit automobilul aceștia l-au împins lângă grămada de metale (f.d. 21);

- ***procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii și planșa ilustrativă din 12.10.2022***, cu participarea bănuitului Popa Ilie ***** în cadrul căreia ultimul a indicat locul de unde a fost sustras automobilul de model Chrysler cu n/î NUX 034 (f.d. 39-42);
- ***procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.10.2022***, acțiune procesuală în cadrul căreia pe adresa mun. Chișinău, stradela Criuleni 45A, mun. Chișinău (casa cet. Popa Anghelina- bunica cet. Popa Ilie), au fost depistate și ridicate următoarele obiecte: două banchete din față pentru automobil de culoare neagră, înveliș termic pentru automobil, plăcuțele de înmatriculare NUX 034, bancheta din spate pentru automobil, torpedou, bară protecție spate, bară protecție față, faruri față, faruri spate, două oglinzi, prag lateral stânga, prag lateral dreapta, cutiera, cartelele ușilor, radiatorul, plasticul tavanului, blocurile electronice și accesoriile din plastic din interiorul automobilului (f.d.44-54).

9. În conformitate cu art. 93 alin. (1) CPP, probele sunt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.
10. În conformitate cu art. 100 alin. (4) CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.
11. În conformitate cu art. 101 alin. (1) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.
12. Astfel, analizând declarațiile inculpatului Popa Ilie Dumitru date în şedinţa de judecată, și declarațiile martorului, studiind multilateral, complet şi obiectiv materialele cauzei penale, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor în temeiul art. 101 CPP, instanța de judecată stabilește că fapta inculpatului **Apostol Vasile**, urmează a fi calificată în baza art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal - individualizată prin:

„*Furt*”, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, acțiune săvârșită de două persoane.

13. La fel și fapta inculpatului **Popa Ilie ******* urmează a fi calificată în baza art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal - individualizată prin: „*Furt*”, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, acțiune săvârșită de două persoane.
14. Instanța de judecată reține că prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal şi a Codului contravenţional) nr. 136 din 06.06.2024 (în vigoare 07.09.2024, cu unele excepții) a fost modificat art. 126 Cod Penal.
15. Astfel potrivit art. 126 alin. (2) Cod Penal, se consideră proporții considerabile sau esenţiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.
16. În această ordine de idei, instanța de judecată nu va reține în învinuirile inculpaților **Apostol Vasile și Popa Ilie Dumitru** agravanta prevăzută la lit. d) alin. (2) art. 186 Cod Penal, or potrivit învinuirilor înaintate, inculpații **Apostol Vasile și Popa Ilie Dumitru** prin acțiunile acestora au prejudiciat partea vătămată Zolchin Ivan, cu suma de 60 000 de lei, ceea ce nu depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.
17. Astfel, aprecierea fiecărei probe se face de instanța de judecată ca urmare a examinării conjugate a tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului. Instanței de judecată îi revine sarcina de a aprecia probele în baza legii. Exigențele dreptului la un proces echitabil impun ca aprecierea probelor să nu fie arbitrară sau nerezonabilă în mod evident. În caz contrar, se încalcă articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea De Tommaso v. Italia [MC], 23 februarie 2017, § 170, și jurisprudența citată acolo; Hodžić v. Croația, 4 aprilie 2019, § 58; Makeyan și alții v. Armenia, 5 decembrie 2019, § 47).
18. În același timp, instanța de judecată reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „***dincolo de orice îndoială rezonabilă***” („*beyond reasonable doubt*”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.
19. În materie penală s-a conturat standardul „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*”, esența căruia rezidă în aceea că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (Boicenco v. Republica Moldova, hotărârea din 11 iulie 2006, § 104; Hassan v. Marea Britanic [MC], hotărârea din 16 septembrie 2014, § 48; Blokhin v. Rusia [MC], hotărârea din 23 martie 2016, § 139). Corelativ, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.
20. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (hotărârea CEDO *Bragadireanu v. România*, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO *Orhan v. Turcia* din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO *Irlanda v. Regatul Unit* din 18 ianuarie 1978).
21. Adițional, instanța menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanţie a

prezumţiei de nevinovăţie. Astfel, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

22. Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție (HCC nr. 21 din 20 octombrie 2011, §27).
23. Instanța mai menționează că potrivit principiilor de drept procesual penal, sarcina probațiunii revine acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat.
24. Prin urmare, instanța de judecată exercitând un control efectiv al învinuirii aduse, prin prisma prevederilor legale şi a jurisprudenţei CțEDO privind claritatea, caracterul concret şi previzibilitatea acestora, constată reținerea defectuoasă a circumstanţelor de fapt şi de drept în sarcina inculpatului, fapt ce condiţionează încălcarea dreptului său la un proces echitabil, stipulat la art. 6 CEDO.
25. Totodată, conform art. 20 din Constituție, care reglementează dreptul de acces liber la justiție, își găsește corespondența în dispozițiile articolului 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Condiția din articolul 6 § 1 din Convenție, potrivit căreia cauzele trebuie examinate în mod echitabil, trebuie înțeleasă în sensul de a se asigura respectarea principiilor fundamentale ale oricărui proces, i.e. principiul contradictorialităţii şi principiul dreptului la apărare, ambele asigurând egalitatea deplină a părţilor în proces.
26. Totodată, articolul 26 din Constituie garantează în mod distinct dreptul la apărare. Instanța de judecată reține că articolul 6 § 3 lit. a) din Convenția Europeană îi recunoaşte persoanei dreptul de a fi informată nu doar cu privire la cauza acuzaţiei, adică la faptele materiale de care este acuzată şi pe care se bazează acuzaţia, dar şi cu privire la încadrarea juridică a faptelor, în mod detaliat. În materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la acuzaţiile aduse unei persoane şi, în consecință, cu privire la încadrarea juridică a acestora pe care instanţa o poate reţine împotriva sa reprezintă o condiţie esenţială a unui proces echitabil. Există o legătură între literele a) şi b) de la articolul 6 § 3 din Convenția Europeană: dreptul de a fi informat cu privire la natura şi cauza acuzaţiei trebuie analizat prin prisma dreptului acuzatului de a-şi pregăti apărarea (a se vedea Drassich v. Italia [nr. 2], 22 februarie 2018, § 65 și § 66).
27. Așadar, dreptul unei persoane de a-și pregăti apărarea în mod efectiv se află într-o legătură indisolubilă cu dreptul de a fi informat atât despre faptele imputate, cât și despre încadrarea juridică a acestora.
28. Instanța de judecată reține că, în conformitate cu articolul 385 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întrunește elementele infracțiunii de comiterea căreia este învinuită. Altfel spus, instanța verifică corectitudinea încadrării juridice a faptei de către procuror.
29. În ipoteza în care instanța de judecată constată că fapta imputată persoanei constituie o infracțiune mai ușoară aceasta urmează a fi recalificată. Exercitarea acestei competențe nu agravează situația persoanei, ci este în favoarea acesteia (*in bonam partem*).
30. În acest context, instanța de judecată notează că încadrarea juridică a faptei penale, identificarea normei aplicabile cazului și stabilirea pedepsei țin de competența instanței de judecată. De asemenea, instanțele de judecată efectuează încadrarea juridică a faptei în

funcție de circumstanțele concrete ale speței deduse judecății. Instanța de judecată nu este obligată să accepte încadrarea dată de către procuror. Trebuie făcută o distincție între fapta (prejudiciabilă), care poate reprezenta o multitudine de circumstanțe faptice, și infracțiunea sau contravenția prevăzută de articolele legii penale și contravenționale, care reprezintă încadrarea juridică a acestora. Astfel, dacă fapta constituie temeiul real al răspunderii, atunci cea de-a doua reprezintă temeiul juridic al răspunderii.

31. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a stabilit că Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu interzice reîncadrarea juridică a faptelor de către judecător, cu excepția cazului în care circumstanțele efectuării ei nu-i permit acuzatului să cunoască în detaliu acuzarea înaintată împotriva lui sau îl împiedică să-și pregătească apărarea în mod efectiv (a se vedea Le Pen v. Franța (dec.), 10 mai 2001; Weil v. Franța (dec.), 18 septembrie 2001, § 3; Ramos Ruiz v. Spania (dec.), 19 februarie 2002, § 3; Rashid v. Bulgaria (dec.), 13 octombrie 2005; Krastev v. Bulgaria (dec.), 22 mai 2006). Această constatare este valabilă și în contextul articolelor 20 și 26 din Constituție.
32. Curtea Europeană a menționat că nu se încalcă dreptul la un proces echitabil dacă persoana putea efectiv prevedea reîncadrarea juridică a faptei imputate (Alexe v. România, 3 mai 2016, § 36). În acest sens, reîncadrarea juridică a faptei este suficient de previzibilă pentru persoană dacă se referă la un element intrinsec al acuzației (a se vedea Sadak şi alţii v. Turcia [nr. 1], 17 iulie 2001, § 52 şi § 56; Juha Nuutinen v. Finlanda, 24 aprilie 2007, §32; Marilena-Carmen Popa v. România, 18 februarie 2020, § 47).
33. Pentru că dispozițiile articolului 6 § 3 lit. a) din Convenția Europeană nu impun o formă de notificare a acuzației (Adrian Constantin v. România, 12 aprilie 2011, § 19), Curtea Europeană a acceptat că persoana ar putea lua cunoștință de noua încadrare juridică a faptei chiar din conținutul hotărârii instanței de judecată (Mihelj v. Slovenia, 15 ianuarie 2015, § 44). În asemenea situații nu se încalcă dreptul la un proces echitabil și, în special, dreptul la apărare, dacă persoana poate contesta hotărârea și, respectiv, reîncadrarea juridică în fața unei instanțe ierarhic superioare dotate cu competența examinării tuturor aspectelor relevante de fapt și de drept (ibidem, § 44; Dallos v. Ungaria, 1 martie 2001, §§ 47-53; Sipavičius v. Lituania, 21 februarie 2002, §§ 30-34; I.H. și alții v. Austria, 20 aprilie 2006, §§ 36-38; Zhupnik v. Ucraina, 9 decembrie 2010, §§ 38-45). În cazul Gelenidze v. Georgia, 7 noiembrie 2019, § 30, Curtea Europeană a subliniat că reîncadrarea juridică a faptei nu încalcă drepturile apărării dacă acuzatul beneficiază, în cadrul procedurii de control, de posibilitatea adecvată de a se apăra.
34. În acest sens, instanța de judecată reține că persoana nu este privată de dreptul de a obține o reexaminare a cauzei de către instanța de apel și de a se apăra prin toate mijloacele posibile. Potrivit articolului 401 din Codul de procedură penală, inculpatul are dreptul să atace sentința cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, iar instanța de apel este obligată, în baza articolului 414 alin. (1) din același Cod, să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate.
35. Așadar, eventualele vicii de notificare a noii încadrări juridice a faptei pot fi remediate prin intermediul căilor de atac.
36. În aceste condiții instanța de judecată constată că partea apărării a beneficiat și continuă să beneficieze de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil și, în special, de dreptul de a se apăra.

37. Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 186 din Codul penal, instanța de judecată reține că *obiectul juridic special* al infracțiunii nominalizate îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.
38. *Obiectul material* al furtului îl formează bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.
39. *Latura obiectivă* a infracţiunii prevăzute la art.186 CP RM are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns.
40. Infracțiunea analizată este o *infracţiune materială*. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obţine posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorinţă.
41. *Latura subiectivă* a faptei incriminate la art.186 CP RM se manifestă, în primul rând, prin vinovăţie sub formă de intenţie directă. De asemenea, obligatorie pentru calificarea faptei este prezenţa scopului de cupiditate.
42. *Subiectul infracţiunii* de furt este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani.
43. În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpaților **Apostol Vasile și Popa Ilie Dumitru**.
44. Drept urmare, la stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată ia în seamă că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea şi reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, și călăuzindu-se de conștiința de drept, și ținând cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei care atenuează şi care agravează răspunderea penală, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului şi de condițiile de viaţă ale acestuia.
45. Astfel, după caracterul şi gradul prejudiciabil, prin prisma art. 16 din Codul penal, infracţiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) din Codul penal – se clasifică ca fiind una mai puțin gravă şi pentru săvârșirea căreia legea penală la momentul săvârșirii a prevăzut în calitate de pedeapsă o sancțiune sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.
46. Drept circumstanţe atenuante în privința inculpatului **Apostol Vasile** instanța reține săvîrşirea infracţiunii de către un minor, iar careva circumstanțe agravante în privinţa inculpatului, acuzarea nu a reținut.
47. Astfel, reieşind din circumstanţele stabilite ale cauzei, ținând cont de scopul pedepsei penale, care are ca obiectiv reeducarea socială a inculpatului, de faptul că inculpatul **Apostol Vasile** prezintă pericol social şi corectarea acestuia nu este posibilă fără a fi izolat de societate, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, corectarea şi reeducarea cet. **Apostol Vasile** este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.
48. În continuare instanța de judecată mai reține că inculpatul **Apostol Vasile** la momentul comiterii infracțiunii, avea vârsta de 17 ani, fiind minor.
49. În acest sens instanța la stabilirea pedepsei va aplica art. 70 alin. (3) Cod Penal, care prevede că la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii

infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

50. Concluzia instanţei referitor la pedeapsa potrivită inculpatului **Apostol Vasile**, se bazează în deplină măsură pe prevederile art. 7, art. 61 şi art. 75 din Codul penal, care se referă la scopul şi ţelul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.
51. La aplicarea legii penale instanța de judecată ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa penală fiind o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.
52. Totodată la individualizarea pedepsei instanța de judecată va reține faptul că inculpatul **Apostol Vasile** i-a restituit părții vătămate jumate din suma prejudiciului, adică 15 000 lei.
53. În atare situație, instanța este convinsă că pedeapsa potrivită inculpatului **Apostol Vasile** este tocmai la caz şi că aceasta va avea drept scop atât restabilirea echităţii sociale, cât şi corectarea celui din urmă. Or, legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta fiind unul din principiile aplicării legii penale.
54. În continuare în conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) din CPP, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate: dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.
55. Potrivit articolului 5 § 1 lit. a) din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepţia dacă este deţinut legal pe baza condamnării pronunţate de către un tribunal competent.
56. Prin termenul de „condamnare” în sensul articolului 5 § 1 lit. a) din Convenţie trebuie să se înţeleagă atât declararea vinovăţiei, în urma stabilirii legale a existenţei unei infracţiuni (Guzzardi v. Italia, hotărârea din 6 noiembrie 1980, § 100), cât şi aplicarea unei pedepse sau a oricărei alte măsuri privative de libertate (Van Droogenbroeck v. Belgia, hotărârea din 24 iunie 1982, § 35). 23.
57. La fel, Curtea Europeană a subliniat în jurisprudenţa sa că expresia „pe baza unei condamnări” nu poate fi interpretată ca limitându-se la ipoteza unei condamnări definitive, deoarece acest lucru ar exclude arestarea în cursul şedinţei de judecată a persoanelor condamnate care au compărut fiind în libertate (Wemhoff v. Germania, hotărârea din 27 iunie 1968, § 9).
58. Mai mult, în cauza Savca v. Republica Moldova, Curtea Europeană a respins pretenţiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenţie privind deţinerea sa ilegală după pronunţarea sentinţei de condamnare de instanţa de fond, reamintind că

detenţia preventivă se încheie în momentul în care persoana deţinută este eliberată şi/sau îi este stabilită pedeapsa, fie şi de către o instanţă de fond (a se vedea Wemhoff v. Germania, citată supra, § 9; Labita v. Italia [MC], hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; Kalashnikov v. Federaţia Rusă, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; Solmaz v. Turcia, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).

59. Prin urmare, având în vedere că **Apostol Vasile**, *născut la* *****, a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate instanța de judecată ajunge la concluzia de a aplica față de acesta măsura preventivă sub formă de arest preventiv până la rămânerea definitivă a sentinței.
60. În continuare, cu referire la inculpatul **Popa Ilie** ***** cercetând probele administrate, instanța concluzionează că pe cauza penală pornită în privința cet. **Popa Ilie Dumitru** în baza art. 186 alin. (2) lit. b) din Codul Penal, urmează a fi adoptată o sentință de încetare a procesului penal din următoarele considerente:
61. În acord cu art. 332 alin. (1) din CPP, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct. 5)–9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum şi în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanţa, prin sentinţă motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.
62. În conformitate cu art. 285 alin. (2) pct. 1) din CPP, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod, precum şi dacă există cel puţin una din cauzele prevăzute la art. 53 din Codul penal sau dacă se constată că: 1) plângerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată, a fost încheiată o tranzacţie în cadrul procesului de mediere sau părţile s-au împăcat – în cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită numai în baza plângerii prealabile sau legea penală permite împăcarea.
63. Conform art. 109 din Codul Penal, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracţiune uşoară sau mai puţin gravă, iar în cazul minorilor, şi pentru o infracţiune gravă infracţiuni prevăzute la capitolele II – VI din Partea specială, precum şi în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracţiuni similare comise cu intenţie sau dacă în privinţa sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracţiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani. Împăcarea este personală şi produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale şi până la retragerea completului de judecată pentru deliberare. Pentru persoanele lipsite de capacitate de exerciţiu, împăcarea se face de reprezentanţii lor legali. Cei cu capacitate de exerciţiu restrânsă se pot împăca cu încuviinţarea persoanelor prevăzute de lege. Împăcarea nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit asupra minorilor infracţiuni prevăzute la art. 171–175[1], 201, 206, 208, 208[1] și 208[2].
64. În speță instanța de judecată reține că din interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 186 alin. (2) lit. b) din CP și art. 16 din CP, rezultă că inculpatului **Popa Ilie Dumitru** îi este imputată săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.
65. Totodată, instanța de judecată evidențiază că infracțiunea ce se incubă inculpatului **Popa Ilie Dumitru** este plasată de legiuitor în Capitolul VI din Partea Specială a Codului Penal, adică, „Infracţiuni contra patrimoniului”.
66. Astfel, instanța de judecată mai reține că inculpatul **Popa Ilie Dumitru** și partea vătămată **Zolchin Ivan** la 18.07.2023, au încheiat o tranzacție de împăcare, conform căreia partea vătămată nu mai are careva pretenții față de inculpatul **Popa Ilie Dumitru** (f.d.189).

67. Conform informației din Registrul informației criminalistice și criminologice din 08.10.2025, eliberate pe numele lui **Popa Ilie** ***** *născut la* ***** acesta nu are antecedente penale pentru infracţiuni similare comise cu intenţie și în privinţa sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracţiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani (f.d.2115).
68. Din optica celor relevate și luând în considerație faptul respectării condițiilor tranzacției de împăcare încheiate între partea vătămată **Zolchin Ivan** și inculpatul **Popa Ilie** ***** instanța de judecată consideră posibil de încetat procesul penal în privința inculpatului **Popa Ilie** ***** eliberându-l de răspundere penală.
69. În continuare în conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaşte drept corp delict prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată şi se anexează la dosar.
70. În conformitate cu art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.
71. Astfel, corpurile delicte și anume: două banchete din față pentru automobil de culoare neagră, înveliș termic pentru automobil, plăcuțele de înmatriculare NUX 034, bancheta din spate pentru automobil, torpedou, bară protecție spate, bară protecție față, faruri față, faruri spate, două oglinzi, prag lateral stânga, prag lateral dreapta, cutiera, cartelele ușilor, radiatorul, plasticul tavanului, blocurile electronice și accesoriile din plastic din interiorul automobilului – recunoscute în calitate de corpuri delicte prin ordonanța organului de urmărire penală din 12.10.2022 (f.d. 55) și transmise spre păstrare părții vătămate Zolchin Ivan Nicolae prin ordonanța organului de urmărire penală din 12.10.2022 (f.d.57-58) - *de restituit definitiv părții vătămate Zolchin Ivan Nicolae.*

72. Astfel, în temeiul celor elucidate şi expuse supra și în conformitate cu art. art. 285, 332, art. 338 – 341, art. 382, art. art. 384 – 385, art. 389, art. art. 392 – 395, art. 396, art. 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște **Apostol Vasile**, *născut la* *****, vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) din Codul Penal, aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **1 (unu) an**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se aplică față de **Apostol Vasile**, *născut la* *****, măsura preventivă – „arestul preventiv” până la rămânerea definitivă a sentinței.

Termenul executării pedepsei de calculat din momentul reținerii.

Procesul penal de învinuirea cet. **Popa Ilie** ***** *născut la* ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) din Codul Penal se încetează în temeiul art. 109 Cod Penal din motivul împăcării părților, eliberându-l pe cet. **Popa Ilie** ***** *născut la* ***** de răspundere penală.

Corpurile delicte și anume: două banchete din față pentru automobil de culoare neagră, înveliș termic pentru automobil, plăcuțele de înmatriculare NUX 034, bancheta din spate pentru automobil, torpedou, bară protecție spate, bară protecție față, faruri față, faruri spate, două oglinzi, prag lateral stânga, prag lateral dreapta, cutiera, cartelele ușilor, radiatorul, plasticul tavanului, blocurile electronice și accesoriile din plastic din interiorul automobilului – recunoscute în calitate de corpuri delicte prin ordonanța organului de urmărire penală din 12.10.2022 (f.d. 55) și transmise spre păstrare părții vătămate Zolchin Ivan Nicolae prin ordonanța organului de urmărire penală din 12.10.2022 (f.d.57-58) - *de restituit definitiv părții vătămate Zolchin Ivan Nicolae*.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Petru PĂUN**